

חלום של אבנר כהן על מיכה

ב-27 בנובמבר 2015, התעוררתי בסביבות 2:20 בבוקר ומייד רשמתי חלום שחלמתי על מיכה.

התעוררתי עכשיו, אמצע הלילה, לאחר חלום ארוך ומוזר שבו אני נפגש מחדש, לאחר עשרות שנים של נתק, עם חבר ילדותי מיכה גרנית. אני מגלה או מאתר את מיכה באיזה מקום, כנראה אחרי תהליך חיפוש ארוך, והוא חי כנראה כאן בארצות הברית או במקום אחר מחוץ לישראל. סצנת הפגישה הייתה לקוחה כאילו מסרט הוליוודי מתוחכם, שכן ראיתי כיצד מבטי נלבש עליו ובמעין הילוך איטי עיני משחזרות את האופן שפרצופו הולך ומתהווה מאז הפעם האחרונה שנפגשנו ועד עתה. כמעט כמו תאונת דרכים שבה הזמן לפתע מתכווץ. מדהים. נדהמתי בחלום מאופן הפגישה הזו ודיברנו על זה. מה שהכי מוזר היה שמיכה סיפר לי מה הוא עושה כיום למחייתו. מיכה הוא נווט אוניות בינלאומי שמומחיותו היא נטילת פקוד על ספינות במצבי נווטות קשים. אמרתי לו שזה מפתיע אותי מכיוון שילדים ציפנו שהוא יהיה איש עסקים חובק עולם. מיכה היה קצת נבוך וניסה לומר שעיסוקו הוא עדיין עיסוק בינלאומי מאד ייחודי, אך אני עמדתי על כך שזה שונה ממה שייעדנו לו בעתיד.

החלום כלל גם נספח שבו אני מספר על המפגש לאחד הקולגות הקרובים שלי בהווה. אני מספר לו, לקולגה, עד כמה ריגש אותי המפגש הזה שכן באמת לא ראיתי את מיכה עשרות שנים והוא היה חבר ילדות קרוב. אני חוזר ומספר כמה הופתעתי מעיסוקו הנוכחי של מיכה שכן כולנו ציפינו שמיכה יהיה איש עסקים גדול חובק עולם. ואז לפתע היו לי קשיי שמיעה בשיחה עם הקולגה ואז התעוררתי.

החלום היה כה עוצמתי שלקח לי כמה שניות, תוך כדי התעוררות, לשאול עצמי האם זה אמת או חלום עד שלפתע נזכרתי/נדהמתי מכך שמיכה לא בחיים מזה יותר מארבעים שנה. מיכה נהרג ברמת הגולן ביום החמישי למלחמה, מלחמת יום כיפור הארורה.

איזה חלום מוזר. בדרך כלל חלומות נשכחים ממני תוך שניות עם התעוררותי, זה נשאר, וחשתי צורך לתעדו משום מה בזמן אמת.

בידידות,

אבנר.